

Պարույր Սևակ

Ինչ մնաց

Աչքերըս միշտ լույսի սովոր՝
Ես հիմա տանջվում եմ խավարից.
Ես՝ վարժված ոստանիկ կյանքի՝
Ջրկված եմ և մոտիկ գավառից:
Երեկվա իմ վարդավառից
Ի՞նչ մնաց - այս շապի՛կըս թաց,
Կախվելու մի պարա՛ն մնաց
Իմ սիրո հարուստ ավարից: